

Vragende handen

Vragende handen

De zomer vakantie was begonnen en dat merkten we het gelijk in de township, overal waar je kwam waren er spelende kinderen. Prachtig om te zien en heel gezellig. De kinderen speelden met zelf gemaakt speelgoed, autobanden, afgedankt speelgoed van anderen, lege flessen, maar ook met koeien poep. Als het gedroogd is kun je er een mooie bal van maken! Als ze onze auto aan zien komen, zwaaien de kinderen al vanuit de verte of komen ze aanlopen. Ze weten ook, dat we iets voor ze bij ons hebben. Meestal kopen we een zak met yoghurt lolly's met vitamine c. Hier zijn ze gek op. Een paar weken terug kwam er een vrouw aan het hek en had een grote zak bij haar gevuld met zakjes chips om uit te delen. Nou dat was een feest!!

We moesten leren kijken met andere ogen naar de kinderen, niet boos worden als ze steeds maar weer hun handen ophiel- den ook al hadden ze al 2 zakjes verstopt onder hun trui en de anderen nog niets. Steeds maar weer hun handen ophouden en

vragen om meer. De kinderen hebben honger, vragen om eten, vragen om liefde, aandacht. Kinderen, zo vies dat we een barrière over moesten om ze op te pakken, te knuffelen. Maar wat is het mooi als je een kinderlijfje onder je handen voelt ontspannen en tegen je aan voelt vleien. Kinderen worden hier hardhandig opgevoed, praten leren ze niet, maar slaan des te meer. En jong geleerd...

Maar volwassenen hebben ook vragende handen. Vragen naar kleding, naar eten, naar vervoer, naar hulp bij het opstarten van een uitkering of gewoon een luisterend oor. Het is soms best moeilijk, we begrijpen zoveel niet van deze cultuur, van de regels die er wel of juist niet zijn, van de hardheid van de pijn van het verdriet van dit land. Maar duidelijk voelen we de liefde die ons is gegeven voor deze mensen.

Spelende kinderen

Vragende handen (vervolg)

Veel drukte bij het uitdelen van kleren

Maar volwassenen hebben ook vragende handen. Vragen naar kleding, naar eten, naar vervoer, naar hulp bij het opstarten van een uitkering of gewoon een luisterend oor. Het is soms best moeilijk, we begrijpen zoveel niet van deze cultuur, van de regels die er wel of juist niet zijn, van de hardheid van de pijn van het verdriet van dit land. Maar duidelijk voelen we de liefde die ons is gegeven voor deze mensen.

Vanmiddag kwam er een man aan het hek. Hij had een brief in de hand van een pastor uit Kriel. Of wij hem konden helpen, hij had al dagen niet gegeten en of wij hem te eten wilde geven. Zwane, zoals hij heet, is 57 jaar en was al dagen onderweg vanuit Durban, omdat er was verteld dat er in onze buurt wel werk te vinden was. Helaas zwierf hij

al weken op straat en had ook geen slaappleaats. Tja, dat is dan niet moeilijk. Waar er zes kunnen eten, kunnen er ook zeven eten. Zijn verhaal was triest. We hebben hem eten gegeven en ook voor de volgende dag. Een slaappleaats hebben we niet aangeboden, want waar ligt de grens?! Dit is steeds weer een worsteling.

Medische zorg

De medische zorg is hier echt schrikbarend. De mensen zijn afhankelijk van de plaatselijke kliniek. Hier werken verpleegkundigen die de scepter zwaaien en gelijk hier een status aan verbinden. Eén keer per week komt er een dokter langs en heeft dan één ochtend dienst. Dit is zo jammer voor de patiënten die er komen; de verpleegkundigen missen zo vaak een diagnose en dan zien wij de gevolgen als we de patiënten onder ogen krijgen. Maar wij kunnen zo weinig, ook wij zijn afhankelijk van de kliniek.

Pedros, een van onze patiënten, werd steeds maar zwakker, hij kon haast niet meer lopen en was erg duizelig. De zusters van de kliniek gaven hem alleen pijnmedicatie mee. Omdat we het niet vertrouwden en zagen hoe snel hij achter uit ging hebben wij hem mee genomen naar onze eigen huisarts. Hij bleek een ijzergehalte te hebben van 4.5 terwijl je hier, omdat we zo hoog (1500 meter boven NAP) leven, ongeveer 13 nodig hebt. Hij is met spoed naar het ziekenhuis gebracht en heeft een bloedtransfusie gehad.

Zo ook Thuli, met pijn in haar zij, al 4 maanden lang. Steeds maar weer pijnstilling, maar het hielp niet. Ook haar hebben we meegenomen naar onze huisarts en daar kreeg ze te horen dat het een blessure was van haar heupgewricht. Met goede medicatie en adviezen gaat het nu beter.

Thimbi lag ziek op bed, we bezochten haar omdat haar zus vertelde dat ze maar niet van de griep herstelde. We hadden haar een week ervoor nog gezien, maar we schrokken van haar gezicht, zo grauw, zo afgefallen en ze was zo verzwakt. Ik vroeg haar of wij haar naar de dokter mochten brengen. Gelijk zei ze: "nee, daar heb ik geen geld voor!". Maar ik wist, als we niets doen, dan gaat ze sterven. Naast haar lag haar dochttertje van 6 jaar te slapen en dan weet je wat je moet doen.

Themba, met zijn verbrande bovenbeen

Medische zorg (vervolg)

Themba een jongetje van 2 jaar was verschrikkelijk verbrand door kokend water aan zijn bovenbeen. Zijn moeder had geen geld voor de dokter en geen vertrouwen in de zusters van de kliniek en koos voor een tinctuur die ze goedkoop kon kopen in de hoop dat het goed zou komen. We wisten dit is foute boel was en vroegen of we hem mee mochten nemen naar onze huisarts. Hier kregen we de juiste medicatie, zalf en verbandmiddelen en hebben we de wond dagelijks verbonden. We hebben het aan Thoko zijn moeder geleerd en het gaat nu goed. Het ziet er veel beter uit en we geloven dat het echt goed komt. Themba kan nu lachen als hij ons ziet!

We zijn heel erg blij met onze ondersteuning uit Nederland en kunnen zo ook deze mensen helpen. Als je geen geld hebt, maar ziek bent en de kliniek zegt je niet te kunnen helpen, wat is dat toch erg. Een consult hier bij de huisarts is niet te vergelijken met Nederland. Hier is een consult voor de huisarts 20 euro en daar heb je ook alle medicijnen en eventueel de na controle bij. Maar voor deze mensen is 20 euro, twee tot vier dagen werken. En als je geen geld hebt, denk je niet eens aan een dokter.

Blijde kinderen

Blijde kinderen

We mochten ook kinderen blij maken met een school uniform. Deze week gaan de kinderen weer na school en zijn ze verplicht een schooluniform te dragen. Dit is vaak het struikelblok dat kinderen niet naar school kunnen. Zo konden we vier jongens voor de lagere school helpen en een meisje van 16 voor de high school. Ze wilde graag de schoolkleding, maar wel een maatje groter, zodat ze er nog wat langer van kunnen genieten. Als ze dan in hun uniform staan, zijn het opeens stoere knapen waarvan niet af te lezen valt wat hun achtergrond is. Dat is prachtig, iedereen gelijk op school, geen verschil tussen arm en rijk. Deze vier kinderen konden we helpen en hopelijk beseffen ze het ook, zodat ze later zelf bewust met dingen om zullen gaan.

Annewil en Emmy bij de kinderen

We mochten samen met Annewil en Emmy genieten bij de kinderen. Zij kwamen een dag om met de kinderen uit de township te spelen. Beide werken ze als motorisch therapeute en wisten wat ze de kinderen konden bieden. Het was gaaf om te zien, zoveel blije gezichten van groot en klein. Aandacht voor hun en dat in de vakantie! Na afloop limonade en 2 ballen om mee te spelen. Er werden gelijk leiders uitgekozen, één voor de meisjes en één voor de jongens, deze waren verantwoordelijk voor de ballen. Veel ouders stonden te kijken en ook te genieten van hun kinderen. Dit was gelijk een gelegenheid om met nieuwe mensen kennis te maken en hun vragen te beantwoorden. Wat zijn we rijk met de liefde die we zelf ontvangen om deze weer uit te delen.

Welcome home

Els en Hetty op OR Tambo Int. Airport

Het was een heerlijk moment om Hetty weer in de armen te sluiten! Na 10 mooie weken in Nederland kunnen we weer samen werken.

We krijgen nog wel de vraag, is het niet en druppel op de gloeiende plaat wat jullie doen? Maar dan willen we graag de woorden van Moeder Teresa delen:

Elke druppel is er 1 en de oceaan is ooit zo begonnen!

Liefs Wim, Els en Noah

Colofon

Deze Nieuwsbrief is ook te lezen op onze weblog:

www.driehuizen.wordpress.com.

Op deze weblog vindt u ook meer foto's.

Onze adres gegevens zijn:

P.O. Box 2762

2271 Kriel

South Africa

E-mail: driehuizen@upcmail.nl

Telefoonnummers:

Thuis: 00 27 17 648 58 85

Mobiel Els: 00 27 780 551 926

Mobiel Wim: 00 27 718 122 283

Indlu Yethemba
Ministries